

ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 25-річчю Медичного інституту
Сумського державного університету**

(Суми, 17–19 жовтня 2017 року)

За загальною редакцією О. О. Єжової

вчителів до здоров'язбережувальної діяльності повинен мати керований характер: орієнтація на досягнення планованого результату; підвищення якості всього комплексу умов, що необхідні для забезпечення ефективності цього процесу. Підготовка – це процес, а готовність результат цього процесу. Тому, в роботі необхідним стало виділення критеріїв готовності майбутніх вчителів до здоров'язбережувальної діяльності.

Таким чином, нами виділено такі критерії готовності майбутніх вчителів до здоров'язбережувальної діяльності: мотиваційно-особистісний, змістовий, діяльнісний і оцінний. Так, мотиваційно-особистісний критерій дозволяє визначити сформованість мотиваційного компоненту готовності майбутніх вчителів до здоров'язбережувальної діяльності, де складовою є стійкість пізнавального інтересу.

Виділяємо такі види стійкості пізнавального інтересу щодо залучення дітей до здоров'язбережувальної діяльності: стійкий інтерес, що виникає тоді, коли внутрішня мотивація в навчанні переважає, і майбутні вчителі можуть навчатися з бажанням і навіть усупереч несприятливим зовнішнім стимулам. Цей рівень стійкості пізнавального інтересу становить уже єдине ціле з потребою в пізнанні, коли майбутні вчителі не просто можуть навчатися, а не можуть не навчатися. Це виявляється в тому, що майбутній вчитель активно і з інтересом працює на заняттях, виявляє ініціативу і творчість, усвідомлено прагне до засвоєння загальних специфічних і фахових знань, свого вдосконалення, проводить самостійну роботу; ситуативний пізнавальний інтерес, тобто обмежений окремими яскравими спалахами, як відповідь на певну особливо емоційну ситуацію навчання.

Отже, дослідження теоретичних особливостей підготовки майбутніх вчителів до здоров'язбережувальної діяльності переконують, що така підготовка є складним цілеспрямованим керованим процесом. Кінцевим результатом такої підготовки є готовність майбутніх вчителів до здоров'язбережувальної діяльності як системного утворення з відповідними структурними компонентами і взаємозв'язками.

УДК 378.147-057.36

ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДСНС УКРАЇНИ

Юрій Таймасов

Національний університет цивільного захисту України, Харків, Україна

Na podstawie analizy specyfiki działalności specjalistów Wydziału Bezpieczeństwa Ukrainy, przedstawiono elementy technologii ochrony zdrowia, które niezbędne do wykorzystania w procesie edukacyjnym.

Słowa kluczowe: elementy technologii ochrony zdrowia, Wydziału Bezpieczeństwa Ukrainy.

Специфіка діяльності особового складу ДСНС України полягає у високому рівні професійного ризику, екстремальних умовах праці, впливу небезпечних і шкідливих чинників на пожежах і аваріях. Здоров'язберігаючі освітні технології розуміють як систему, що створює максимально можливі умови для збереження, зміцнення і розвитку духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного та фізичного здоров'я фахівців служби цивільного захисту.

Завдання. На підставі аналізу специфіки діяльності фахівців служби цивільного захисту України обґрунтувати компоненти здоров'язберігаючих технологій, які необхідно використовувати в освітньому процесі.

Виклад основного матеріалу. Основними компонентами здоров'язберігаючих технологій виступають: аксіологічний, що виявляється в усвідомленні курсантів вищої цінності свого здоров'я, переконаності в необхідності вести здоровий спосіб життя, який дозволяє найбільш повно здійснити намічені цілі, використовувати свої розумові та фізичні можливості; гносеологічний, пов'язаний з придбанням необхідних для процесу здоров'язбереження знань і умінь, пізнанням себе, своїх потенційних здібностей і можливостей, інтересом до питань власного здоров'я, до вивчення літератури з даного питання, різних методик по оздоровленню та зміцненню організму; здоров'язберігаючий, що включає систему цінностей і установок, які формують систему гігієнічних навичок і умінь, необхідних для нормального функціонування організму, а також систему вправ, спрямованих на вдосконалення навичок і умінь по догляду за самим собою. Особлива роль в цьому компоненті відводиться дотриманню режиму дня, режиму харчування, чергування праці і відпочинку, що сприяє попередженню утворення шкідливих звичок, функціональних порушень захворювань, включає в себе психогігієну і психопрофілактику навчально-виховного процесу, використання оздоровчих факторів навколишнього середовища і ряд специфічних способів оздоровлення ослаблених; емоційно-вольовий, який включає в себе прояв психологічних механізмів - емоційних і вольових. Необхідною умовою збереження здоров'я є позитивні емоції; переживання, завдяки яким у людини закріплюється бажання вести здоровий спосіб життя. Воля - психічний процес свідомого управління діяльністю, виявляється в подоланні труднощів і перешкод на шляху до поставленої мети. В цьому аспекті емоційно-вольовий компонент формує такі якості особистості, як організованість, дисциплінованість, обов'язок, честь, гідність. Ці якості забезпечують функціонування особистості в суспільстві, зберігають здоров'я, як окремої людини, так і всього колективу; екологічний, що враховує те, що людина як

біологічний вид існує в природному середовищі, яке забезпечує людську особистість певними біологічними, економічними та виробничими ресурсами. Крім того, воно забезпечує її фізичне здоров'я і духовний розвиток; фізкультурно-оздоровчий компонент передбачає володіння способами діяльності, спрямованими на підвищення рухової активності, попередження гіподинамії. Фізкультурно-оздоровчий компонент спрямований на освоєння особистісно-важливих життєвих якостей, що підвищують загальну працездатність, а також навички особистої і громадської гігієни фахівців служби цивільного захисту.

Висновки. Виходячи з компонентів педагогічної технології та їх характеристик, можна сказати, що технологія здоров'язбереження курсантів ДСНС України повинна в широкому сенсі являти собою сукупність філософських, психолого-педагогічних установок, що визначають соціальний набір і поєднання форм, методів, прийомів, освітньо-виховних засобів, що забезпечують оптимальне практико-орієнтоване занурення курсантів в спеціально створене науково-освітнє середовище.

УДК 613:355.082

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ЧИННИК ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ОФІЦЕРА

*Олена Зуб, Артем Турчинов, Людмила Алфімова
Національна академія Національної гвардії України, Харків, Україна
lenazubka@ukr.net*

Pod pojęciem „zdrowy tryb życia kursanta uczelni wojskowej” należy rozumieć sposób życia przyszłego oficera, ukierunkowany na wzmocnienie odporności organizmu w zgodzie z jego stanem fizycznym, psychicznym oraz duchowym.

Słowa kluczowe: sposób życia, oficer.

Одним із основних чинників життєдіяльності суспільства є здоров'я. Стрімкі темпи розвитку сучасної цивілізації призвели до суттєвих змін соціальних, технологічних та екологічних процесів, які потребують від людини швидкої адаптації до постійно мінливих умов оточуючого середовища.

В останній час багато супутніх чинників відбивається на якісних та кількісних показниках призовного ресурсу Збройних Сил України. Простежується тенденція до зниження придатності серед призовників. Причини, які на це впливають, можна поділити на декілька груп: медичні; особистісно-психологічні (відсутність мотивації, деформація цінностей, низькі